

היומן של המנוח הרוזן ברנאדו לירושלים

הספר הזה הוא דין וחשבון יום-יומי מפעולותיו של המתווח משעה שנטל עליו שליחות זו ועד לערב יום מותו הטרגי, כמו כן ניתן בספר תיאור מפורט מפרשת הרצח, מסופר עליידי עד ראיה, הגנרל לונדסטרום, שישב על ידו במכונית בשעת ההתקפה:

מחיר הספר — 2100 פרוטות. מספר הטפסים מצומצם.

להשיג בהוצאה ואצל כל מוכרי הספרים בארץ. הסוכן בתל-אביב: אבינועם, אלגבי 32.

אנגליה

בבית הספר לשפות "קדימה", רח' בן יהודה 74, תל-אביב. משעה 9 עד 12 בצהריים, 4 עד 8 בערב מתקיימת הרשמה נוספת לקורסים למתקדמים, משתלמים ותלמידי כתות ז', ח' של בתי ספר עממיים. **קבוצות קטנות * שיטה מיוחדת מורים מדופלמים מאנגליה.**

מה לך לחשוש? השתמשי ב-שוש! „שוש“ מונה זיעה. „שוש“ דוחה ריחה. להשיג בבתי מרקחת ופרפומריה

פסנתרים קניה - מכירה - תקונים כוונים
א. וסטרמן, ת"א, רחוב רש"י 9

דירתך היא קרירה מרפפתך היא שימושית

עם סוכך מתוצרת "הסוכך" HASSOCHECH

רחוב הרצל 89, תל-אביב טל. 5473

קורא:

(א) בשגרך מכתב, נא רשום עליו את כתובתך, אחרת לא תוכל להענות.
(ב) יהא כתב ידך ברור למען תמנעה אי הבנות
(ג) אם מגני הנך — נא ציין את מספרך, וחשכת עמל, טרח וזמן יקר.

מנינו מתבקשים לשלוח אלינו את תשלומיהם בהקדם האפשרי לפי הפרוט הבא:

לתקופה ינואר-מרץ 1952	2.300 ל"י
" אפריל-יוני 1952	2.600 "

רבים הקוראים הפונים אלינו בענין כריכת גליונות עתוננו. (א) אשר מסרו את גליונותיהם לחנויות "פלס" מתבקשים לפנות אליהם ולקבל את הכריכות. (ב) אשר אחרו את המועד, יוחזרו להם גליונותיהם בלתי מכורכים. (ג) בקרוב תופיע בגליונו הודעה בענין כריכה חדשה. נעשים הסידורים למשלוח הכרכים מיד עם קבלת הגליונות.

בברכה
ההנהלה

צינוקורפיה

רינדזונסקי

רחוב הקישון 6, תל-אביב

★

גלופות קו

גלופות רשת

ההפצה בתל-אביב והסביבה בידי א. קונפורטס "מרכז ההפצה של העולם הזה" בע"מ רח' לילינבלום 9, תל-אביב

במדנה

(סוף מעמוד 7)

שהעריכה כראוי את חחה הירייה של נשק הרעב, שקלעו פגע פגיעה ישירה לתוך לבו של לוחם כפנים שבושש להחזיר את חובו. משפחה ברהמינית היתה מקיימת שביתת רעב על סף בית הלוהה, לא היתה משה ממנו עד אשר היה הלוהה נכוע, פורע את חובו. כי גרימת מות ישירה או עקיפה לבן כת הברהמינים נחשבה לחטא לא יכופר.

מאוחר יותר נוצלה השיטה עליידי הקוני גרס ההודי שהיה מתרומם פעמיים בשבוע כגוף אחד, מכריו על שביתות רעב נגד סנק ציות בריטיות. בכל המקרים היו הבריטים נכנעים לפני האיום שערור מתיחות לאומי גית. אולם משיצאו הבריטים מהודו לא לקחו אתם את שביתת הרעב. גופים הודים מאור-גנים החלו לכוונה נגד ממשלתם העצמאית, להשיג בה שאפות פוליטיות. הממשלה רבת הנסיון לא נכנעה בפני השיטות בהם זכתה היא עצמה בהשיגים רבים, התעלמה מהן והחלישה את עצמת הפגיעה של נשק הרעב.

רק גוזז וסיגריות. כאשר נערך בש-בוע שעבר המשך למחזה המקורי של תנו"ע הירייה ההודית נקטה מחלקת העלייה התל-אביבית של הסוכנות בשיטת ההתעל-מות של ממשלת הודו.

ארבע משפחות עולי הודו השתרעו בחדר הכניסה וסביב הבית בו נתון משרד הסוכנות פתחו בצום מחאה שהתיר שתיית גזוז ועי שון סיגריות בלבד. תביעתם: החזרה מי-דית לארץ מוצאם (הודו) נתקלה בקיר אטום. סיפרו פקדי הסוכנות: 12 הצמים לרגלי המדרגות אינם אלא עיראקים שנודו מבגדאד לבומביי, עם הנדידה הגדולה של תחילת שנות השלושים. ושום סניף בהחלטות ה-סונגרים הציוני לא מעלה כלל אפשרות הטי-סת-ירידה של עולים שאינם הודיים על חשי-בון משלמי המסים והנדבות.

ביום החמישי לצומם צנחו גברי המשפחות מדולדלי אברים בשמש הלוהטת על מדרכת הרחוב. החייט מנחם מלמד, דייר הקומה ה-שנייה, גילה בעייה סינרית בזוהמה שנצ-טברה סביב הבית כאשר ההודים עשו את צרכיהם במקום, מחוסר ברירה. הוא אילץ אותם לנטוש את המחסה מפני השמש, הר-חיקם אל הרחוב. טענה אשת החייט: פקודי הסוכנות הנהנים מרוחבם של שמונה חדרי משרד מחלקת העלייה לא העלו כלל על דעתם אפשרות אכסונם הזמני של הצמים באחד משמונה החדרים. אך היא לא הצליחה להמיס את לבם של פקודי הסוכנות, שטענו: הקמנו להם מחנות ומושבים, ילכו לשם. הציל את המצב מיכאל פוס, ארצישראלי בן 50, שנקלע במקרה אל הרחוב (ביום ה-צום החמישי), חודשים לאחר שובו עם מש-פחתו מהודו, בה שהה 13 שנה כסוחר. פוס שארגן את תנועת החלוצ בבומביי, העמיס על עצמו תפקיד מתוך בלתי רשמי בין הצי-מים והסוכנות. תוצאת התייחן: הסוכנות, שבתחילה אטמה את נחיריה בפני הסרחון החרף שהתפשט למרחקים, נאלצה לשאוף אותו לתוכן עד הסוף. היא פרעה לברהמינים הצמים חוב שלא לוהה: מוות רעב, הועב-רו ארבע המשפחות למשכן זמני עד לתאריך שיבתם המוססת להודו.

תודת האומה

שטר בלי פרעון

מיואשים ומרים שמעו חיילים משוחררים ונכי ירושלים את אשר נאמר להם: "אנו נמצאים במצב של מישוה שחתם על שטר ופשוט אינו יכול לפרעו." חתתום על השטר: משרד הבטחון. השטר: הבטחת שיכון ל-374 חיילי ירושלים כולל חיילים משוחררים בעלי נכדים ממלחמת העולם הראשונה ופלי-כתאים קטועי רגל.

20מ אלף החיילים הירושלמיים לא נכנסו עדיין אחד לשיכון משוחררים, כששיכון שלב א' שנגמר ביתר ערי הארץ, עומד בלתי גמור בבירה ומשתכני שלב ב' מתדפקים על זל-תות משרדים. מלחמתם, שהתנהלה קודם על שלש חזיתות (רשות הפיתוח, קק"ל, משרד הבטחון) צומצמה אחר הפגנתם האחרונה (העולם הזה 735) למלחמה דר-חזיתית, כש-רשות הפיתוח מסרה סוף סוף את הקרקעות הדרושים לקק"ל, יצאה בזאת מהמערכה.

כך אבדה גם טענה למשרד הבטחון, שיכול היה עד אז להיות הטוב, להתבונן במלחמה בין רשות הפיתוח והקק"ל ולהזיל דמעה על שאין קרקע להתחיל בבנייה. עם שחרור קר-קע ל-45 יחידות דויר — החלק החמישי מה-דרוש — עליידי הקק"ל בבקעה, נאלץ משרד הבטחון לגלות את קלפיו, להודות כי לא יוכל עמו בהבטחתו שהיתה כלולה במכתבו

של זאב שינו, מנהל משרד הבטחון אל ה-קק"ל: "תנו קרקע, אנו מבטיחים 250 יחיי-דוה דויר".

בראשון יש הפגנה. המוחרך בטענה כי אי אפשר למצוא ל-374 מכובשי שטח הבירה 20 דונם, לא חדר את קירותיו העבים של הקק"ל, שטוענת כי שטח ליפתה, שהחיי-לים המשוחררים הצביעו עליו כעל מתאים נמצא עדיין בתכנון גזול זמן.

השבוע, אחר שעברה התחלת החודש בה הבטיח משרד הבטחון תשובה סופית על מר-עד התחלת הבנייה, ונתן במקום זה משל של שטר ללא כיסוי, התעורר איגוד החיילים ה-משוחררים ונכי מלחמת העצמאות לפעולה מחודשת.

קודם יצאו נגד האשמות שונות שהטחו בפניהם. משום מה מסתכלים על איגודם כעל איגוד בעלי מוניות. תשובתם: בין 374 מש-תכני שלב ב' ארבעה בעלי מוניות. אחר ענו לא. ברכיה, איש הקק"ל, שטען, כי רובם גרים בדירות נטושות: 64 חברים גרים ב-דירות נטושות, אך בתנאים אל-אנושיים. "אנו נוציא כמו ידנו כל אחד מרשימת המשתכנים שתיאור זה לא מתאים למצבו".

האיגוד תמה על משה ברעם, מוכיר מועצת פועלי ירושלים שהודיע אחר הפגנתם האחר-ונה בחודש נובמבר כי יעמוד אחריהם איתן, הבטיח דרך אגב, כי "בשני במאי תצאו לב-נות — בראשון יש הפגנה".

באספת חברים קמו חברי הוועד אחד אחרי השני, הודיעו על כשלונוניהם מול קיר אטום של ביורוקרטיה, אך נשבעו כי קום יקום השיכון — ויהיו האמצעים להשגתו הקיצור-ניים ביותר. אמר אריה גלעדי, חבר ועד האי-גוד: "לא איכפת לנו להאסר או לשבות שבי-תת רעב, צדקת דרישתנו ברורה לנו יותר מדי בהתבוננו בשיכוננו מתורות פריטים וקר-

זינט ברמן, זוכה אצבע אלוהים

לקטיביים המוקמים יום יום בארץ. נשכ ונשב עד שנשיג את שלנו!"

קרא קול מתוך האולם הגדוש קריאות ביניים הרת-משמעות: "או שניסע להודו!"

דרכי חיים

לא בדיחה זולה

בשעה ארבע אחר הצהריים התכנסו כמה עשרות סקרנים במקום, כמעט אבדו באולם הגדול. הם באו לחנות בהגדלת חמש טיסות חינם לפאריס, שהוגרלו בין בעלי מניות בניני האומה בע"מ שתאפשר להם שהייה של שבוע ימים בבירת צרפת בזמן הפאסטי-בל האמנותי.

אופטימיסטים בטוחים בעצמם עוד סיפרו לתכריהם כי הביאו מזודותיהם לפרודור הבנין, כשהנער טוביה בן-חורין, בנו של הסופר הירושלמי בעל הזקנוקן חדר ורעיו-נות הרפורמה הדתית, הוציא את חמשת המס-פריס, אכזב את הנוכחים שאיש מביניהם לא היה בין הזוכים.

אותה שעה הקטיבה זינט ברמן, בת משפ-חת האופים ששמה אומר לחם לכל ילד ירו-שלמי, לשידור תוצאות הגרלת המלחה ה-עממי בחיפה, למדה שלא זכתה ב-25.000 ליי-רות. לכן, כשנצטל מספר-רגעים אחר כך ה-טלפון ומכיר דרש ממנה להזמינו לשתיית